



a Hans-Peter von Siebenthal pořádají

25. mezinárodní festival dechových hudeb „KUBEŠOVA SOBĚSLAV“ 20./21.července 2019



Festivaloví moderátoři v sobotu 20. července 2019

Martin Hlaváček (59)

I když jsem se narodil v Mladé Boleslavi, kde se moje maminka rozhodla 25.srpna roku 1960 představit mojí osobnost světu (a to přesně v den, kdy můj bratr Václav - současný kapelník Krajanky) slavil třetí narozeniny, své dětství jsem prožil v Praze. Protože jsem jako kluk občas chodil na ryby, aniž bych ovšem něco chytil, rozhodl jsem se "obohatit" rybářské odvětví svým studiem na rybářské škole ve Vodňanech. A i když moje učitelka už na základní škole radila rodičům, abych raději vůbec nestudoval, podařilo se mi úspěšně zakončit i Vysokou školu zemědělskou v Českých Budějovicích. Po osmi letech ve funkci krajského technika Českého rybářského svazu v Českých Budějovicích jsem absolvoval konkurz do Českého rozhlasu tamtéž a světe div se, vzali mě. Od té doby už 26tý rok získávám zkušenosti „rozhlasáka“ a posledních asi 9 let uvádím pořady, ve kterých hrajeme na přání posluchačů. To mě přivedlo i k festivalu Kubešova Soběslav. A ještě snad, co mě baví jiného. Rozhodně rád čtu. A docela dost let jsem dělal atletiku, zejména desetiboj, aniž bych ovšem ohrozil jakékoliv rekordy. Kromě těch osobních. Ostatně když začnete intenzivně dělat nějaký sport až v 19ti letech, nemůžete většinou očekávat nějakou dechberoucí výkonnost. Ale co bylo hlavní: bavilo mě to. I dnes se ještě snažím občasným pohybem udržet své tělo ve slušné kondici. I když nezapírám, že občas něco bolí. A ještě prozradím, že moje manželka Věra je herečkou Jihočeského divadla a dcera Terežka už zjišťuje, jak naložit se svým životem a uplatnit své schopnosti. A na tuhle rodinu nedám dopustit.

Karel Hegner (65)

Studoval konzervatoř, obor zpěv. Ve studiu pokračoval na JAMU v Brně, pak působil v AUS Praha a 8 let v brněnském LD Radost. Hostoval v HaDivadle a v Divadle na provázku. Byl členem Brněnských madrigalistů, čtyři roky pracoval ve svobodném povolání jako konferenciér a zpěvák souboru Jožky Černého. Má za sebou nahrávky v rozhlase, čtyři gramofonové desky s lidovými písněmi a koledami, herecké a moderátorské působení v televizi. S JAMU spolupracuje od roku 1987. Pro Kubešovo hudební vydavatelství nazpíval za doprovodu Cimbálové muziky Aleše Smutného písničky na CD ***Kdo si tu písničku zazpívá.***

Festivalové moderátorky v neděli 20. července 2019

Kateřina Hálová

Pocházím z Mariánských Lázní, odkud jsem se po maturitě na osmiletém gymnáziu vydala do Českých Budějovic, abych zde vystudovala Pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity. Následující tři roky jsem se věnovala studiu dramatického umění a moderování v Praze na VOŠ herecké. A protože mi jižní Čechy učarovaly, měla jsem velkou radost, že jsem se mohla vrátit zpět na jih a splnit si svůj sen – stát se moderátorkou v Českém rozhlase. V současnosti jsem na plný úvazek maminkou. Předtím jste mě ale v Českém rozhlase České Budějovice mohli slyšet v ranním nebo odpoledním vysílání, v magazínu Máme rádi zvířata nebo jako průvodkyni pořadem hudebních gratulací Melodie podvečera či dechovkovými Písničkami pro radost. Dechovka mě těší, a tak je i náplní mého volného času. Prošla jsem však řadou různorodých hudebních těles – byla jsem například členkou Jihočeského univerzitního sboru, s radostí si zazpívám šansony, již několik let jsem stálým hostem ženského vokálního seskupení Kvintetky, a momentálně především zpěvačkou Jihočeské Podhoranky. Jako komparsistka spolupracuji s Jihočeským divadlem v Českých Budějovicích, protože divadlo a zpívání patří k mému životu stejně jako milovaná rodina a vysněná práce.

Blanka Tůmová

Pocházím z Východních Čech – z Rychnova nad Kněžnou, z kraje Karla Poláčka, Jiřího Šlitra – zkrátka v podhůří Orlických hor. Vyrůstala jsem s mladším bratrem a rodiči v Týništi nad Orlicí, pár kilometrů od Pohoří u Opočna, kde se narodil spoluzakladatel a člen populárního Divadla Járy Cimrmana, spisovatel, textař a náš letošní jubilant Miloň Čepelka. Od malička mne přitahovalo divadlo a zvláště hudba. Nejprve jsem se projevovala tancem – chodila jsem do baletu. Pak to pokračovalo na LŠU – klavír a zpěv. Chtěla jsem být herečkou. Jako školačka jsem se zúčastňovala různých soutěží mládeže jak ve zpěvu, tak i v recitaci. Divadlo mne přitahovalo stále víc a tak jsem začala u místních ochotníků v Týništi nad Orlicí hrát a zpívat v operetách. Na gymnáziu v Kostelci nad Orlicí jsem byla členkou divadelní skupiny a toužila po Praze a DAMU. Bohužel to nevyšlo. Do Prahy jsem se přestěhovala a začala

studovat na Střední knihovnické škole-obor osvěta. Studium jsem dokončila na Filozofické fakultě UK- nyní s tento obor nazývá kulturologie. Ve volném čase jsem hrála dva roky v malém divadélku s názvem Mikrodivadlo u Týnského chrámu v Ungeltu. Touha po vzdělání u mne neustala a tak jsem se přihlásila na Lidovou konzervatoř (nyní Jaroslava Ježka) na zpěv a herectví. Byla jsem přijata a poznala jsem tam nejlepší kantory, kteří tenkrát nemohli přednášet na oficiálních státních školách. Pan Jan Soumar (skvělý baryton) mne učil zpěvu. Herectví pak vynikající kantor Prof. PhDr. Ivan Vyskočil, který se po roce 89 vrátil na DAMU. Protože tenkrát nebyl obor muzikál, ke kterému jsem tíhla, navštěvovala jsem hodiny JAZZDANCE u Franka Towena (učitel Heleny Vondráčkové a Jiřího Korna). Než jsem přešla na profesní dráhu zpěvačky, pracovala jsem v několika prestižních institucích jako např. Ústřední dům armády – hudební oddělení (půjčovna gramofonových desek), Park kultury a oddechu JF – metodik zájmové umělecké činnosti, Československý rozhlas – Hlavní redakce hudebního vysílání a další. Nastala příležitost zkusit zkoušky na Pražské kulturní středisko – jako zpěvačka „z povolání“. Podařilo se. A tak od roku 1984 jsem zpěvačka na tzv. volné noze – svobodné povolání. Pět let jsem zpívala populární hudbu a pak dostala nabídku zpívat dechovku. Přijala jsem. Přišla první gramofonová deska Řemeslnické písničky, kde zpívám tři písničky vedle takových hvězd, jako jsou Waldemar Matuška, Ljuba Hermanová, a Josef Bek. Začala jsem zpívat nejen s profesionálními dechovými orchestry, ale i s amatérskými kapelami. Jezdila jsem po vlastech českých a samozřejmě i do zahraničí. Natočila jsem desítky pořadů v ČT a V ČR. Zpívala jsem a zpívám po boku dechovkových hvězd, jako jsou Milan Černohouz, Josef Zíma a řada dalších. Kromě dechových kapel mám malý projekt staropražských písniček „Čupr Baby“, občas si zaskočím do kabaretu U Fleků a splněný sen mám v Divadelní společnosti Josefa Dvořáka, kde hraju a zpívám ve hře Čochtan vypravuje, podle slavného muzikálu Divotvorný hrnec. Nakonec jsem zakotvila ve Veselce Ladiskava Kubeše, kde jsem dodnes. Samozřejmě s Veselkou mám spousty natočených písniček jak na kazetách, CD a DVD a také spousty pořadů v televizi. Díky tomu mám možnost již několik let moderovat Mezinárodní festival dechových hudeb Kubešova Soběslav, což je pro mne velkou ctí.

Dirigenti závěrečného vystoupení všech orchestrů

Harald Sandmann (51), dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů (Německo)

Harald Sandmann, dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů (Borkovická polka) je kapelníkem „Original Lennetal Musikanten“. Studoval v Düsseldorfu na vysoké hudební škole Roberta Schumanna V létech 1991 – 2001 působil jako Tubista ve vojenské hudbě Bundeswehru. Rovněž je činný jako profesionální hudebník v různých orchestrech.

Gerhard Sulyok (70), dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů (Rakousko)

Gerhard Sulyok, dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů (Od Tábora až k nám). První nástroj na který se začal učit byla baskřídlovka (tenor). Již ve dvanácti letech hrál v mládežnické dechové kapele v rakouském Schlainingu. V šestnácti pak k baskřídlovce přidal ještě bicí soupravu a v letech 1960 až 1970 hrál v úspěšné popové skupině The Earls. Po studiu pedagogiky začal studovat hru na flétnu u profesora Schulze (sólisty Wiener Philharmoniker) a hudební vědu v Grazu. Po studiích založil hudebního vydavatelství Tuba-Musikverlag, otevřel nahrávací studio, kopírku kazet a lisovnu kompaktních disků (CD). V roce 1986 začal spolupracovat s Ladislavem Kubešem seniorem, kterého často navštěvoval v Žišově. Jelikož je velkým milovníkem a propagátorem jihočeské dechovky, jeho spolupráce pokračuje i s Kubešovým hudebním vydavatelstvím Ladislava Kubeše mladšího. Od roku 1995 je vydavatelem časopisu Österreichische Blasmusik, ve kterém informuje početné zájemce o hudebním dění na rakouské dechovkové scéně. Kubešovy skladby vydává v Rakousku v notách i na CD nosičích, z nichž se ten nejnovější jmenuje Bohmische Blasmusik von Feisten. Kromě toho se ve spolupráci s Kubešovým hudebním vydavatelstvím podílel na vydání knihy Miloně Čepelky MOJE ČESKÁ VLAST (v české i německé verzi), mapující život a práci Ladislava Kubeše-skladatele. Také jeho uvítá 25. ročník festivalu Kubešova Soběslav jako dirigenta závěrečného vystoupení všech zúčastněných dechových hudeb.

Hudební skladatel Jaroslav Zeman (83), dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů

Jaroslav Zeman (83), dirigent závěrečného vystoupení všech orchestrů (Moje česká vlast, valčík). Rodák z Horních Chvatlin u Kolína. A blízkost Kolína, působiště Františka Kmocha, už to samo je jako vstupenka mezi nejlepší muzikanty. Hudebně se učil od šesti roků, pokračoval v tom na Vojenské hudební škole a pak v praxi vojenských orchestrů tam i onde, naposled jako kapelník Posádkové hudby Praha a jako náčelník Vojenské konzervatoře v Roudnici nad Labem. V červnu 2002 dostal od ministra kultury medaili Artis Bohemiae Amicis, protože se o dechovou hudbu zasloužil nejen jako interpret a skladatel, ale také jako schopný organizátor. Napsal a upravil více než 300 skladeb. Jeho skladby a úpravy najdete na mnoha nosičích. Nejvíce jich na CD PŘÁTELŮM z roku 2006, věnovaném mu k 70. narozeninám, a ještě víc na dvojcdéčce POLKO, VÍTEJ NÁM!, které mu Kubešovo hudební vydavatelství připravilo k osmdesátinám v roce 2016. Na něm se posluchačsky vděčně střídají písničky s efektními skladbami orchestrálními, v nichž je Jaroslav Zeman mistrem. Od roku 2007 je na festivalu Kubešova Soběslav nejen pravidelným hostem, ale také dirigentem závěrečného hromadného vystoupení všech zúčastněných orchestrů a přislíbil svou účast i na 25. ročníku v roce 2019.

Alfred und seine Musikanten, kapelník Alfred Taubenheim / Německo

Dobrá česká muzika má již dlouho své místo v srdci našeho dirigenta „Alfreda“ Proto založil s přáteli v roce 2004 kapelu „Alfred und seine Musikanten / Alfred a jeho hudebníci“. Od „Velechrámu v Ulmu (Ulm Münster) až po Bodensee mají řadu spokojených fanoušků. V repertoáru kapely nechybí skvělé skladby skladatelů, jako jsou Ladislav Kubeš/CZ, Jaroslav Zeman/CZ, Peter Schad/DE, a řada dalších. Česká dechová hudba leží hudebníkům „v krvi“ a snaží se toto muzikantské nadšení přenést i na své posluchače.

Motto Alfredových muzikantů je:

„Pěkná, dobrá česká dechová hudba – a naše srdce hned tlučou rychleji“.

Babouci, kapelník Tomáš Staněk / CZ

Babouci se pyšní titulem nejstarší jihočeské dechovky, která bez přestání stále vystupuje po celé České republice, ale nebrání se ani vystupování v zahraničí. V minulosti tato kapela navštívila například Belgie, Holandsko, Slovensko, Rakousko a Německo. Rokem vzniku této kapely je rok 1868, čili v roce 2019 budeme slavit již 151 let trvání a já doufám, že v plné síle a za vydatné podpory všech našich fanoušků, kteří se sdružují v našem klubu skalních příznivců Babouků (KSPB) v počtu blížícího se ke dvěma tisícům! Babouci vydávají nové nosiče a to především u vydavatelství Ladislava Kubeše (KHV). V roce 1968, v roce stého výročí nepřetržité existence Babouků, byl do jejich čela postaven dosavadní hráč tenoru Václav Rožboud z Němčic a od 1.5. 2002 byl kapelníkem hráč na Es-klarinet Petr Shýbal z Lišova. Prvního května 2019 se stal kapelníkem křídlovák Tomáš Staněk. Babouci i nadále udržují původní styl kapely a v jedenáctičlenném obsazení hrají a zpívají sami bez sólových zpěváků a to především lidové písničky.

Božejáci, kapelník Pavel Skalník / CZ

V současné době vede kapelu trumpetista Pavel Skalník. Kapela je, i přes svůj rok založení, velmi mladá, věkový průměr muzikantů dosahuje 30 let. Pro zajímavost ani jeden člen kapely v současnosti nežije ve vesnici Božejov. Kapela Božejáci hraje na plesech, zábavách, koncertech a festivalech nejen v jižních Čechách a na Vysočině, ale po celém blízkém i vzdáleném okolí. Repertoár kapely tvoří skladby pro dechovou hudbu, ale i úpravy současných populárních písní. Kapela navázala spolupráci s Josefem Zímou a s tímto populárním zpěvákem, jako hostem, již odehrála několik úspěšných vystoupení. Vzhledem k tomu, že Božejáci jsou hasičská dechová hudba a jsou nejstarší hasičskou dechovkou u nás, nezapomínají na spolupráci s Hasičským a záchranným sborem ČR a aktivně se podílí na přípravě celostátního setkání hasičských dechovek, které se každoročně koná v měsíci srpnu v Pelhřimově. Současný repertoár kapely tvoří skladby všech žánrů, dechovou hudbu, ale i úpravy populárních písní.

eine kleine dorfMusik, kapelník Daniel Gollatz/Rakousko

„eine kleine dorfMusik“ (Malá venkovská kapela), to je 7 muzikantů ze 7 malých vesnic v jižním Burgenlandu (Rakousko). V typických krojích jižního Burgenlandu (boty, zednické kalhoty a zástěry), hrají tak, jak se v Burgenlandu hrávalo dříve. Jejich mottem je: *Hrajeme tak, jak se u nás hrávalo kdysi...* Během deseti let „eine kleine dorfMusik“ procestovala celou Evropu a všude nadšenému publiku hrála Burgenland-česko-moravskou dechovku.

Daniel Gollatz (Kapelník) – Křídlovka / Vocal

Johann Bauer – Křídlovka / Vocal

Alexander Simon – Křídlovka

Matthias Koller – Baskřídlovka

Gerhard Strobl – Bariton

Robert Schweiger – Tuba

Gerd Stubits – Bicí

Kontakt:

Daniel Gollatz

JIŽANI, kapelník Miroslav Dvořák

Jihočeská dechová hudba Jižani patří dlouhodobě mezi nejlepší dechové orchestry Čech a Moravy. Vítěz 20. ročníku soutěže Zlatá křídlovka a Mistr republiky dechových hudeb pro rok 2012, držitel stříbrné medaile ze 14. Mistrovství Evropy v německém Ehningenu /2013/ rozdává radost a dobrou náladu napříč republikou již osmým rokem. Kapelník, umělecký vedoucí a trumpetista Miroslav Dvořák sestavil svou kapelu z mladých, vynikajících profesionálních muzikantů. Jižani pravidelně vystupují na významných festivalech, přehlídkách a společenských akcích po celé republice. Jsou častým hostem televizních a rozhlasových pořadů. Na osmi CD vzdávají Jižani hold české a moravské dechovce, ale pohybují se i v jiných hudebních žánrech od swingu přes pop až k českým i světovým muzikálovým melodiím. Tituly *Jižani, Cikánka vlnadná, Vánoce s Jižany, Jihem Čech a Moravy, Cestička k Mayrovce, O koních a taky o životě, Tak jsme to chtěli a Kam vracím se rád* – nabízejí výběr těch nejkrásnějších melodií.

KRAJANKA, kapelník Václav Hlaváček

Krajanka patří mezi nejznámější a nejpopulárnější české kapely. Byla založena v roce 1991 v Praze z profesionálních muzikantů. Krajanka vystupovala v několika desítkách televizních pořadů, natočila 39 CD a je držitelkou dvou Zlatých desek. V roce 1998 byla Krajanka nominována na cenu „Grammy“ v žánru lidové a dechové hudby. Krajanka odehrála více než 1700 koncertů u nás i v zahraničí. Od jejího založení v roce 1991 je kapelníkem Václav Hlaváček, sólisty Krajanky jsou Jiří Škvára a Vratislav Velek, na některých projektech jako host vystupuje Ivana Zbořilová. Koncerty Krajanky provází herečka a moderátorka Karolína Hlaváčková. V roce 2009 byla Krajanka spolupořadatelem 10. Mistrovství Evropy dechových hudeb. Kapelník Krajanky

Václav Hlaváček je také šéfredaktorem časopisu pro všechny milovníky dechovky s názvem *Dechovka, to je naše!* Je vydavatelem stolních kalendářů Dechové orchestry a připravuje a moderuje pro Radio Proglas pořad Hrajte, kapely!

DECHOVÁ HUDBA KŘÍDLOVANKA, kapelník Michal Chmelař

Dechovou hudbu Křídlovanku založil v roce 2001 trumpetista Michal Chmelař. Již od počátku kapela sklízela jeden úspěch za druhým. Třikrát získala titul laureáta festivalu Vejvodova Zbraslav, ocenění získala i na dalších mezinárodních soutěžích. Největších úspěchů na mezinárodní úrovni dosáhla kapela v letech 2008 a 2012, kdy zvítězila na Mistrovství Evropy v interpretaci české a moravské dechovky. V roce 2008 v holandském Enschede a 2012 ve švýcarském Seedorfu. Kapela je složena z profesionálních hráčů – absolventů konzervatoří a vysokých uměleckých škol. Převážná většina muzikantů Křídlovanky hraje v předních českých symfonických, dechových orchestrech nebo učí na uměleckých školách. Kapela natočila zatím čtyři CD, několik rozhlasových pořadů a jako jediná dechovka v historii účinkovala v přímém přenosu předávání Českých slaviček ve Státní opeře.

LÁCARANKA, kapelník Pavel Kadrnka / CZ

Stručný průřez historií DH Lácaranka.

Svůj název dostala Lácaranka podle kopce Lácary, který je přírodní dominantou vinařské obce Kobylí na Moravě. Tady v roce 1975 založil pan Metoděj Hanák z Brumovic spolu s Jaroslavem Hamanem z Kobylí dětskou dechovku, která se stala základem budoucí Lácaranky. Po absolvování prvních muzikantských kroků začali chlapci velmi brzy hrát i před obecností. Nejprve na schůzích Jednoty a JZD, později i na různých přehlídkách, oslavách a na soutěžích dětských dechových hudeb. Již v roce 1981 začíná muzika hrát na hodech (první hody Boleradice 1981) a zábavách po okolních vesnicích.

Tato činnost zůstává její náplní dodnes. V roce 1983 nastává v éře Lácaranky nucená přestávka, neboť většina kluků odchází na vojnu. Po návratu se ale znovu všichni scházejí, kapela obnovuje svoji činnost a opět začíná hrát. Rok 1989 byl pro Lácaranku ve znamení první účasti v soutěži o Zlatou křídlovku. I když se kapele tehdy nepodařilo postoupit z okresního kola, dali svým vystoupením o sobě vědět a představili se jako mladý, ambiciózní a sympatický kolektiv, se kterým bude nutno v budoucnu počítat. Pouze tvrdá dřina je zárukou úspěchu v jakékoliv lidské činnosti a díky ní se úspěchy začaly dostavovat i u Lácaranky. Byla natočena malá deska (SP) v ostravském studiu. Následně muzika natočila několik písniček pro Rozhlasové studio Brno.

V televizi byl odvysílán pořad s Lácarankou – Při dechovce v Ořechovce (kam byla tehdy přestěhována populární Vlachovka). K úspěchům patří i účast na festivalu dechových hudeb ve Francii, družební zájezdy do sousedního Rakouska a opakované hudební účinkování v Německu. Nejdlejší cestu za posluchači podnikla Lácaranka – ovšem v malém obsazení, v čele s tehdejšími

kapelníkem Ing. Jožkou Kaňou v březnu 1997 na Tchaj-wan, kde 18 dní koncertovala v hlavním městě Taipei v luxusním hotelu Sherwood.

V celostátním finále soutěže o Zlatou křídlovku v roce 1992 obsadila Lácaranka třetí místo. Jeden díl televizního cyklu Nejlepší z Moravy, věnovaného nejúspěšnějším moravským dechovkám, byl věnován právě Lácarance. V jiném televizním pořadu, soutěžním Vyberte si 6 ze 7, se dostala Lácaranka až na dechovkový Slavín. V roce 1994 se dostavuje největší úspěch – vítězství v 11.ročníku celostátní soutěže o Zlatou křídlovku v Hodoníně.

Následuje účast v dalších televizních pořadech – Příště u Vás (Hustopeče), Dechovka (natačeno na Kavčích horách), Vyhrávala kapela (Hustopeče), 2x pořad Ta naša kapela (Rajhradice a Kobylí), Putování za muzikou (Hustopeče). K mezníkům a dokumentům určitého časového období patří u muzik vydání zvukového nosiče. Lácaranka vydala doposud tyto CD a MC kazety:

1993 – Pěsničko slovácká (spolu se Šardičankou)

1995 – Lácaranka 20 let

1997 – Pomněnky

1998- Zpívám ti, Moravo (autorské CD Ladislava Hrdličky)

2000 – Šestnáct se víckrát nevrátí – Lácaranka 25 let

2003 – Vitaj starý kamaráde (věnováno 100. výročí narození zakladatele kapely Metoděje Hanáka)

2007 – dvojCD Zpěv(y) skřivana

2008 – Kobylské vínko

2009 – Kobylské vínko – DVD

2015 – Lácaranka 40 let

Lácaranka měla vždy štěstí na spolupráci s výbornými lidmi, odborníky v muzikantském řemesle. Hudebním základům ji naučil již zmíněný Metoděj Hanák z Brumovic. Další, kdo převzal dirigentskou taktovku u Lácaranky, byl Michal Komosný z Dolních Bojanovic, kterého později vystřídal Ladislav Hrdlička z Rajhradu. Dále za dirigentským pultem pokračoval Jaroslav Novák z Čejkovic, Radomil Cíleček – dirigent Posádkové hudby Olomouc a křídlovák Pavel Svoboda. V současné době tuto funkci vykonává hráč na baryton Libor Pokorný z Morkůvek. Zatím největších úspěchů dosáhla Lácaranka pod vedením kapelníka Ing.Jožky Kaně – zakládajícího člena kapely, který v kapele hrál plných 33 let a z toho 18 let dělal kapelníka. S aktivní hudební činností skončil v únoru v roce 2008. Kapelnické žezlo po něm převzal křídlovák Pavel Růžička z Velkých Němčic a od roku 2013 funkci kapelníka vykonává zpěvák Pavel Kadrnka z Velkých Bílovic. Z původní sestavy dětské dechovky dnes hraje v kapele pouze křídlovák – hudební skladatel, autor více než 120 skladeb – Pavel Svoboda. S Lácarankou zpívají Doubravka Součková a Pavel Kadrnka.

Lácaranka, kapela z Kobylí, kapela z Hanáckého Slovácka. V Kobylí se na okolních úrodných polích dobře daří zelenině, ovoci, obilovinám a také vinohradům. V zemědělství nebylo nikdy daleko k pěkné písničce, a když se naleje pohárek dobrého vína, potom už stačí jenom něco málo daru hudebnosti a

hned je na světě o něco lehčeji. Kapely tu vznikají spontánně, muzikanti mají kde hrát a tak hrají.

Z těchto kořenů vyrostla Lácaranka (Lácary – kopec nad Kobylím), kterou založili v roce 1975 Metoděj Hanák a Jaroslav Haman jako dětskou dechovku. Kapela byla složena z mladých muzikantů, kterým bylo 10 – 13 let. Jak to jen bylo vzhledem k věku chlapců možné, začala muzika hrát na tancovačkách, plesích, hodech a této tradici zůstali věrni do současnosti. Většinu akcí odehraje kapela v nejbližším okolí Kobylí. Jistě tímto nemalou měrou přispívá k udržení živé folklórní tradice v rodném kraji, který spisovatel Jan Herben nazval „Krajem beze stínu“. Po létech se dostavily i první úspěchy. Pozvání na mezinárodní festivaly do Rakouska, Německa a Francie, úspěšná vystoupení v pořadech České televize a nahrávky zvukových nosičů. Snad nejvíce muzikanty potěšilo vítězství v mezinárodní soutěži malých dechových orchestrů Zlatá křídlovka v roce 1994. Muzikanti v kapele jsou různých profesí a zájmů. To, co nás všechny spojuje, je jistě radost z dobré muziky, radost z nových setkání a snad se nám tu radost podaří předat i Vám, divákům či posluchačům.

Libkovanka, kapelník Zdeněk Beneš, umělecký vedoucí Michal Mareš / CZ

Kapela Libkovanka byla založena v roce 2008 v Libkově Vodě nedaleko Pelhřimova. Kapelníkem je hudebník a textař Zdeněk Beneš, autor mnoha známých písní (např. Moje česká vlast, Slzičky, Krásný sen, Přátelé nám zůstanou, Když odchází mládí...). Součástí repertoáru jsou rovněž skladby od Karla Polaty, které hraje Libkovanka přesně tak, jako je kdysi hrával Karel Polata se svojí Starošumavskou dechovou muzikou. Dalšími skladateli, od kterých hraje kapela písničky, jsou Ladislav Kubeš, Jan Lipold, Jaroslav Heřman, Vlasta Dvořák, Antonín Pecha, Ada Doško, Jan Vlach a řada dalších. Libkovanka, která hraje v obsazení 12 muzikantů a 3 zpěváků, vydala 2 CD (Dobrým přátelům hraje jihočeská Libkovanka a Z našeho kraje) a DVD V pošumavském kraji. To vše je podtrženo mladistvým složením kapely, která vždy dokáže předat svému publiku velkou dávku energie a dobré nálady. Libkovanka je prostě originál, který stojí za zhlédnutí. Na přelomu let 2017 a 2018 oslavila kapela 10. výročí od svého založení a při této příležitosti vydala svoje třetí CD s názvem Od Šumavy k Vysočině, na kterém najdou posluchači 19 skladeb, opět z oblasti jižních Čech a Pošumaví.

Miklovci, kapelník Libor Mikl / CZ

Hory naše hory, co ste vy za hory?

Do samého nebe pnů sa vaše jedle,

do samého nebe pnů sa vaše bory.

(František Táborský, 1858 – 1940)

Dechová hudba „Miklovci“ vznikla v roce 2012. Jejimi zakladateli vedle Libora Mikla byli Radek Jančík a Jiří Slezák. Později se k organizačnímu týmu přidal i Petr Staněk, Marie Trčková a Jan Esterka. Smyslem a cílem vzniku souboru bylo oživit a vytáhnout ze „ šuplíku“ nové písničky Libora Mikla na slova

např. Dalibora Kozmíka, Františka Třetiny, Vladimíra Salčáka, Jaroslava Hájka či básně obrozeneckých učitelů ale i farářů Theodora Zamykala, Metoděje Jahna anebo Josefa Kaluse opěvující hlavně fryštátskou brázdu, oblast Hostýnsko – Vsetínských vrchů, Beskyd a Valašska obecně. Soubor se však nebrání interpretaci tradičních skladatelů moravské a české dechovky což dokazuje ve svých pořadech „Od Kubeše až po Maňase.“ V roce 2018 kapela představuje svoje první album, album autorských skladeb “ My z hor“, jichž naprostá většina pochází z pera Libora Mikla. Autor do svých skladeb často zakomponovává neobvyklé zvuky. Pro valašský region jsou typické i archaické modální nápěvy a harmonické spoje, do kterých se můžeme na nahrávce několikrát zaposlouchat. Sólisté Marie Trčková, Miroslava Chovancová a Jan Esterka zpívají s chutí v libozvučném valašském nářečí. Vedle domácích zpěváků zpívají na nosiči i Martin a Ladislav Křížkovi. Jedná se o syna a otce. Oba patří k významným pěveckým osobnostem Dechové hudby Trnkovjanky. Miklovci, kapela zkušených a ostřílených muzikantů ukotvených v rázovitém regionu západního valašska se vždy zhostila a zhostí svých partů se zaujetím a velkým osobním nasazením.

POLKAHOLIC, kapelník Kurt Lämmler / Švýcarsko

Polkaholic – muzikanti „závislí“ na dehovce

Kapelu založili v roce 2011 muzikanti ze St.Gallenských kapel, „kteří měli rádi“ dobrou dechovku“. Orchestru dali název „Projekt Polka“. Cílem bylo hrát „českou dechovou hudbu“. Neustále se snažili vylepšovat souhru, přesnost i intonaci. Po čase se dostavily první úspěchy u posluchačů. V roce 2015 kapelu přejmenovali a dali jí název „Polkaholic“. Dnes jsou muzikanti hrdí na to, že jejich obliba mezi posluchači stále stoupá a své umění mohou předvést i divákům soběslavského festivalu.

TÚFARANKA, kapelník Jan Bílek / CZ

TÚFARANKA – to není jenom pravá moravská kapela, to jsou především mladí a veselí chlupci ze Šakvic, kteří si svým nezkrotným temperamentem a upřímnou láskou k muzice získávají stále větší obdiv svých posluchačů nejen doma ale i v zahraničí a v dechovkovém žánru jsou po mnoho let stálí absolutní špičky. Túfaranku založil v roce 1978, tehdy jako mládežnickou kapelu šakvický muzikant **Josef ŠURAL**, který vychoval čtyři generace mladých muzikantů. Túfaranka byla generací první. Od roku 1993, kdy tato kapela zvítězila na celosvětovém festivalu dechových hudeb v holandském Kerkrade, začala popularita Túfaranky postupně narůstat hlavně díky působení uměleckého vedoucího **Bohumíra KAMENÍKA** a výborného muzikanta a kapelníka **Jana BÍLKA**. Umělecká spolupráce již zmiňovaných osobností dostává tuto amatérskou kapelu na vynikající uměleckou úroveň, o čemž svědčí tyto významné úspěchy Túfaranky: vítězství v soutěži “ Zlatá křídlovka 1996“, absolutní vítězství na WERELD MUZIEK CONCOURS KERKRADE 1998 (profikategorie) a získání titulu MISTR EVROPY 2005 (profikategorie).

Hráčská i umělecká spolupráce muzikantů z Tůfaranky, je neobvyklou ukázkou jedinečného muzikantského cítění, pochopení a prezentování moravské dechovky. Za svoji existenci Tůfaranka absolvovala více než tisíc vystoupení nejen doma, ale i v zahraničí, např. v Německu, Rakousku, Holandsku, Belgii, Francii, Švýcarsku a USA. V rozmanitém repertoáru Tůfaranky se objevují úpravy lidových písní, skladby významných českých, moravských a slovenských autorů (Vl.Pfeffer, J.Slabák, J.Tesařík, B.Kameník, M. Irša, Jožulka Uher, J.Janota, V.Maňas ml., Z. Kučera, M. Prajka, Ant.Žváček, M. Mordych, A.Hudec, J.Konečný, aj.), ale i skladby jiných žánrů, které jsou určeny především pro sólové nástroje. Ty nejlepší z nich si můžete poslechnout na zvukových nosičích, které Tůfaranka vydává ve spolupráci s hudebním vydavatelstvím PROFITON a Tonstudiem Rajchman.

Veselka, kapelník Ladislav Kubeš / CZ

VESELKA LADISLAVA KUBEŠE

Dechová hudba v té nejlepší kvalitě

je vynikající a všude – doma i v zahraničí – žádaný dechový orchestr z Prahy. U jeho zrodu v roce 1975 stál jihočeský skladatel Ladislav Kubeš starší (1924 – 1998), k jehož počtě se ve městě Soběslav pořádá každoročně velký mezinárodní festival KUBEŠOVA SOBĚSLAV (v roce 2019 se koná již po pětadvacáté). Pod jménem Veselka Ladislava Kubeše kapela veřejně vystupuje a studiově natáčí od roku 1981, kdy v něm pod vedením Ladislava Kubeše mladšího, po léta kontrabasisty operního orchestru prestižního Národního divadla v Praze, začali hrát jeho profesionální kolegové, sami špičkoví hudebníci. Také pěvečtí sólisté patří k nejlepším, kteří v České republice v žánru dechové hudby působí. Dramaturgie a repertoár orchestru vychází především z autorského odkazu Ladislava Kubeše otce a obecněji vůbec z melodiky jihočeského folklóru, jehož byl sběratelem a pilným upravovatelem, rozšiřuje se však o jeho hudební následovníky, ať už dávno známé, nebo iniciativně vyhledávané. Čtyřicet, vlastně už více než čtyřicet let práce, za kterou se může Veselka ohlížet s nezpochybnitelnou hrdostí, přiděluje jí známku nejvyšší jakosti a trvale jí opatruje a rozšiřuje zaslouženou popularitu.

Vysočinka, kapelník Tomáš Vodrážka / CZ

Vysočinka – je nejmenší profesionální dechovka z Vysočiny. Vznikla v roce 1997 na Vysočině. Za dobu svého působení kapela získala několik prestižních ocenění v oblasti dechové hudby a koncertovala nejen po celé Evropě, ale v roce 2008, 2010 a 2012 zahrála i českým krajanům v USA při příležitosti Moravských dnů v Chicagu a New Yorku. To nejlepší z české a moravské dechovky, spojené s programem písniček na přání posluchačů, to je Vysočinka! S Vysočinkou zpívají Dana Bezstarostová, Ondřej Kolčava a Robert Buš. Kapelníkem je tenorista Tomáš Vodrážka.

INFORMACE

Kulturní dům města Soběslavi

Jirsíkova 34 CZ 392 01 Soběslav

IČ: 690 92 150, DIČ: CZ 690 92 150, neplátce DPH

Mgr. Petr Valeš – ředitel KDMS

Jaroslava Palasová – produkční

tel.: 381 524 261

e-mail: kdms@seznam.cz

www.kdms.cz

GPS: 49°15'38.458"N, 14°42'59.002"E

**Noty pro dechovku, CD, MC, DVD a VHS z produkce
KUBEŠOVA HUDEBNÍHO VYDAVATELSTVÍ**

si můžete koupit v prodejním stánku vydavatelství

vedle pódia, nebo objednat na adrese:

KUBEŠOVO HUDEBNÍ VYDAVATELSTVÍ,

Staroujezdská 25, 190 16 Praha 9, Újezd nad Lesy

tel. 602 166 777, 281 021 010,

e-mail: kubes@kubes.eu

www.kubes.eu

www.kubesovasobeslav.cz